

داره نارہ کھی سہر گردی

نووسینی : یه شہر کہ مال

وہرگیپانی : کہریم دانشیار

سوید - 1998

داره‌ناره‌کهی سه‌ر گردی

نووسینی : یه‌شه‌ر که‌مال

وه‌رگی‌رانی : که‌ریم دانشیار

سوید - 1998

www.gagesh.com

ئەم وەرگىرەنەم بۇ بىرئانىنى يادى ھاورپىيانى شەرى شۆرشگىرانەى
دەشتى قولقۇلە پېشكەشە.
يادى ھاورپىيان: بەھمەن مەلازادە، يوسف جەھانگىرى ، ھەزار كەرىمى ،
حسین كەلھورى و ھەموو شەھىدانى گەلى كورد ھەمىشە بەخىرە.

كەرىم

ژنه که ی مەمەد لە چەقی دەشتی ئەوپەر نادیار دا کز و کپ دامابوو؛ زۆریش
پەریشان بوو. داها تەو و خۆلی زەووییەکی پشکنی و چەند دەنکە توویەکی
دۆزییەو. دەنکەکانی لە ناو لەپی پەنجەدا هینان و بردن؛ ددانی پێداگرتن.
چەندیکیشی خستنه ناو گیرفانی و بەلای خۆیەو گوتی:
- وەیش!!... گشتی گنخاون... وە ی قور بەسەری من!... دەک دەری بابانی من شیوی
لەوی نەهامەتی بەشانمان دا ها تەو!

سەرلەنوی ملی نایە دۆزینی زەووییەکی و چەند دەنکە گەنمیکی دیکەشی تیدا
دۆزییەو و دیسان ددانی پێداگرتن. پاشان بە توورپیی تفی کردنەو و گوتی:
- وەیش کە چیەم لەش و گیان لە بو ئەوی مەزرایە تەو، بەلام بەچی
نەگەبیم و چی لی چی نەبوو!

لە مەزراکەدا شیناورد بو دەرمانیش نەهاتە بەرچا. لەم سەر تا ئەو پەری
مەزراکە، تەنات کەژ و هەردی بەر روانگەیشی خاکیک بوو کە هەر بۆز
دەچۆووە؛ جوولەویشی تیدا بەدی نەدەکرا.
گوتی:

- دەمرین!!... ئیمسال قەرمان دی و تاکمان لی دەرناچی... وەیش لەوی رۆژە
پەشیی لە ریمان دایە!

ئەوسا دانیشت و کز داما. بە دەشتی کاکێ بە کاکیدا روانی و سەیریکی مەزرای
مردوی بەردەمیشی کرد. لە هەژمەتان هەموو جیەانی لە سەر تەوقی سەر
هەلدەسوورا. بە نەرمە ورتە ی ژیر لیوانیشیەو جار جار دەگوت: وەیش کە چیەم
لەش و گیان لە بو تەو، کەچی رەنج بە خەسار مامەو و بەچی نەگەشتین!
هەر لەو شویەکی کە لی دانیشتوو، لی دانیشت و هەتا بەرەبەری تەنگی بانگی
شیوان جوولە ی نەکرد. یە کجار پەس و پەریشان و شیواو حال بوو؛ هەر دەتوت لە
حاندی ئاویلکە ی گیان دانان دایە. ماویەکی خایاند و هەر بەمجۆرە دانیشت و
جمە ی نەهات. ئیوارە، درەنگ وەختانیک کەوتەو خۆ و بەرەو مال بوو. گەیشتەو
مال. لە مالیش رووگرژ و مرچ و مۆن لە تەنیشت کوانوی ئاگر دا هەلتوتەکا.
مەمەد، شووکی رۆوی دەمی تیکرد و گوتی:

- ها!... کەنیشکە ئەو بۆچ وا دژ داماوی؟... ئەوا ئیمە دووبەیان ی رێ دەکەوین و
دەرۆین. هەرکە گەیشتمە (چوکوروا)، پارەت بە پۆستەدا بو رەوانە دەکەم... دە رۆژ
پاش رویشتم دەچیتە لای (جەمال ئەفەندی) دوکاندار... من پارەت بە ناو نیشانی
ئەو دا بو بەرێ دەکەم.

ژنە مرقە ی لیو نەهات. مەمەد گوتی:

- چیبیه؟... چته کچی!!... چ قهوماوه؟!

ژنه له پپر و ناکاویک تهقی و ههرچی دهر د و مهراقی که له ههناوی دا پوئنگی دابوو، یه کچی و به لیشاو به سهر میړده کهی دا هه لئ پشت. شریخاندی به سهریدا و گوتی: - ده برؤ!... برؤ!... بو ناچی؟ چوکوروا چاوه پروانته، بو ناچی؟... چ خه میک دلئ تو ده گه زئ و خه بهرت له کوئییه که ده نک و دانی تووی مه زرامان سهرپاکی گنخاوه! ئیمه سویراییمان له مالدا نییه... ته نانهت خوئی ئاییشمان له مالدا دست ناکه وئ. ئه ی ئیمه له م ده پوژه دا چی بی خورد و خوراکمان و به چی بزین؟! ئیمه نه تامه چیشت و نه سویراییمان له مال دا نییه، ده با له خیر و بیړی ئارد و نان چاو بنووقینین، ئیمه سویرایی شک نابهین... ده نک و دانی تووی زهوی و زارمان گشتی گنخاوه... ده برؤ!... برؤ بو ناچی!...

له نیومالی ژووره که یاندا دوو کاره بزن هه لبه ز دابه زیان بوو. چوار زاروکی پوته له ی بی بهرگ و بی ئه نواش له سوچیکی نیو ژووره که دا، سهرکز و کهیل و خه مگین به دهوری یه کدا دانیشتبوون. ده نگ ههر بیده نگی بوو. ههر ته نی بچکولانه ترینیان که کراسی بهری له بهر شرؤلی ده هات له به ژنی دا بکه ویتنه خوار، جار جار به لووشمه یه کی کورت، شه قلی بیده نگی ژووره کهی ده شکاند و دوو قهیتانی چلمی شوپره وه بووی، بو سهر، به ره و دوو کونه لوتانی هه لده کی شایه وه. مه مه د گوتی:

- ئه م هه را و هاواری پی ناوئ ئافرهت!... بزنه قه شان ده فروشین و چه ند به رمیل گه نمی پی ده ستینین، ههرچی له به ریشی مایه وه به خوئی ده دین و چت ومتی تری پی ده کرین... ئیتر ته واو و برایه وه!
ژنه گوتی:

- بیفروشه! ده تو بی و خودا ئه ویشمان لی بفروشه و دویه که شمان لی بیپره...
بیفروشه ده با ئه ویشمان نه مینی!

مه مه د تووره بوو. به توندی گرماندی به سهریدا:

- به لئ دهی فروشم و زور چاکیشی ده فروشم... دهی فروشم و په کیشم پی ناکه وئ.
- بیفروشه... بیفروشه!... تو خودا با بمرین و نه جاتیمان بی.
مه مه د ههر بو سبه ی به یانی، بزنه قه شانی به (دویره ن ئه فه ندی)، که خه لکی گوندیکی ئه ولاتر بوو، فروشت.

ههر که بزنه که یان له مال بردنه دهر، ده تگوت ته رمی ئازیزیکی خو شه ویستیان له مال چوته دهر. ژنه که ی مه مه د هون هون فرمیسکی به دوا ی بزنه قه شان دا له دیده ده باراند و ههر وه ک ئازیز مرده دهیناراند. مه مه دیش له بهر شهرمی دهسته نگی و له بهر حه یای پیاو هتی پرووی هاتنه وه ی مالی نه بوو.

له دهره وه ، نهرمه بايه كي سووكي تي هه لكر دبوو. كشيپه له وشكه ي بزنان له
پاي ديواري مالان دا، به دم نهرمه با، هيدي هيدي هه لده خان و به ره وتيكي نهرم
، له م سهر بو نهو سهر ده چوون .

له دووره وه سهر و پوته راكي (مه مه د) وه دهر كهوت. چي پي نه چوو (حه سوک) ايش
هات. به جووته له پاي ديواري ماليكدا دانيشتن و ده ستیان كرد به پيه هه لاگوتني
خير و به ره كه تيكي كه وا گويا له ده شتي (چوكوروا) دا هه لريژراوه. به لين بوو
به ياني شه وه كي به ره و چوكوروا وه ري كه ون.
حه سوک گوتي :

– درويه! ... مه گهر ده كرى له چوكوروا يه كي نهوتو مهن و پان و به رين دا ...
مه مه د به تووره يي قسه ي له ده مي حه سوک نه ستانه وه و گوتي :
– درويه! درو... چون له چوكوروا دا نيش ده ست ناكه وي؟ ... له ويندهرى به روى
پووناك، چرا به ده سته وه به شوين پياوي به كار دا ده گه رين ... درويه! ... ههر
نه وه نده به سه پيلاومان بگاته ويندهرى ، نيتز ته واو! ... له چوكوروا كريكار له دار
دا ده تاشن .

زورى نه خاياند (يوسف) ايش هات. مه مه د و حه سوک هه ردووكيان به جووته و
يه كده نگ و يه كده م گوتيان :
– هات !!

يوسف له دووره وه هاواري دهنگي تيگرتن و گزي كردني :
– نوؤوهؤوى كورينه ... ده لين ... ده لين كه نيازي چووني چوكورواتان له كه لله دايه ...
ده لين كه ...
حه سوک وتي :
– به لي ، خوا يار بي ، نه وا خه ريكي خو كوكردنه وه ين و له سهر رويشتنين ... منم ،
مه مه ده و نه وي تريش (نه شقه لي) يه .
يوسف گوتي :

– كوره باوان گيان بو كوي ده چن؟ ... وه رن پياوي چاك بن، نه م خه ياله به تاله و
نه م سه ودايه پر زيانه له كه لله تان ده رهاويژن. نيوه خه ريكن به پي خوتان به ره و
پيري مردن، به ره و باوشي نه خو شى و بو نيو نه وكي ره شه په تاي ده شتي چوكوروا
ده خوشين. نه ري مشوره كه تان چي لي به سهر هاتوه مال كاولينه كه ده تانه وي
خوتان به م ده رده به رن؟ ... نيوه پيتان وايه چوني چوكوروا گه مه و گه پ و گالته يه؟
ده وه رن ده رد و زوخاوي چوكورواي حيز له من بپرسن تاكو له بوتاني هه لريژم و
بوتاني ببيرم ... نه وه منم كه چوكوروا گه زته م و نه وي م به چاوي خوم بينويه
براده رينه! ... وه رن له برسان و له بي بريوي بمرن و ره ق هه لين، به لام قهت قهت

ههنگاوتان به ره و ویندهری کل مهکن . ئەگەریش بهزه بیتان به تافی لاوینی
خۆتان دانایه، دهسا وهرن پهحمی به حالی مال و مندالتان بکهن...
ئەتۆ مه مهده!... ئەتۆ که چوار زارۆک نا، بهلکه چوار چهپکه گولی په عنات له مالدا
هه نه ، وهره پیاوخاس به و دهست لهم کهته کاروانهت هه لگره . شه ره ته کی بجیته
ویندهری ، ئیتر گه رانه وهی بو نییه ؛ گه رانه وهیشی له بو بلوی ، ئەوه تا ههروهک
منی مالویران به کوشتیک دهر د و ئاهو و ئازاره وه ده گه ریته وه مال .
مه مه ده گوتی :

- هیچ دهره تانیکی ترمان نییه باوکه کهی باوکم .
حه سوک گوتی :

- ئیمه خویشمان له گشت چه م و خه می ئەولا شاره زاین برای شیرین ، به لام چ
دهروویه کی به خیری تر شک نابهین و ری به چ دهرواییکی پروون دا نابهین .
یوسف نالاندی و گوتی :

- هه ر ئەوانه ی که شاره زای چوکوروان ، باش ده زانن دهر د و مهراق و مهینه تی
ویندهری چونه و چه نه ده . ئەز ده زانم چوکوروا چییه ... لهوی ئاگر بارانه . هه ردی
ژیری پری مافه ته یه و دایک گه رای ناسازی لییه . هه واکه ی پری په خشه و ته پوی
خوینخوون . حاندی ئیواران میشووله بو ت دین و به سه رت ده کشین هه ر وهک هه ور ؛
یهک به ئاسمان دین و به سه رت وه رده بن . په خشه کانی په خشه نین ، هه ر یه که ی
گورگیکی خوینخوون ... به هه زاران و هه زاران هوروژم دین و له چاوترووکانیک دا
دلۆپیک ته راییه له جهسته ی ژینه وه ر دا ناهیلن ...

براده رینه !... چوکوروا بلیسه ی لی هه لده ستی . وهرن ده ست هه لگرن و مه چن . له
من و له دهر د و ئازاره کانی من پروانن یاران ! من وینه یه کی ته و او زیندووم له
مه رگی هیوری ده ستی چوکوروا . ئاوه که ی پری خو ره یه و تاوگه زه ، لیچق و شیله وتنه
ههروهک خوین ... مه چن براده رینه . من برایانه پیتانی ده لیم و باوکانه نزاتان
لیده که م مه چن ... حالی ژار و په ریشانی من ببینن ... وهرن تو خوداکه تان مه چن ،
ته نانه ت ئەگه ر له برسانیش هه وهک خه زه ل هه لبوهرین ، لی ره مه بزوون . راسته له
ویندهری ئیش و کار ده ست ده که ویت ، راسته پاره ی تیدایه ، راسته له شیری مه ل و
میروله وه بیگره هه تا گیانی ئاده میزاد ، هه رچی بیخوازی و بنه وهی ، هه ر هه مووی
تیدایه ، به لام سه ردانان و تیدا چوونیشی هه یه . له ش به باری و په شه نو به تی و دیق
و زه ردووییشی تیدایه . حالی به له نگازی من به چاو ببینن تاوه کو بو تان دهر که وی که
چوکوروا چییه . چوکوروا بلیسه ی لی هه لده ستی براده رینه ... وهرن به ئەشقی
پیرتان واز له م چوونه بهینن و مه چن براده رینه ...
حه سوک گوتی :

- چارمان ناچاره برای شیرین ، ئەشی هه ر بچین . مردن له ریدایه ، گه ر هات و له
ویندهری مردین ، چش با بمرین .

مه مه د :

- ده چین !

حه سوک :

- مردن هه زار شانازی و شه رهی به سهر هه ژاریدا هه یه. په تا و نازاری نوبه تی له نه داری باشته. ده رده باریک هه له ده سبه تالی و لاده سی گه لیک قازاختره.

مه مه د :

- ده چین !

یوسف :

- پوژ و پوژگار هه کی من به چاو ببینن و بزنانن من له ده ست ئه م نازاره دزیوه چی ده کیشم یاران ! ... من له گه لتاندا نیم و نایه م... بیتو جاریکی دیکه ش تاوی ده شتی چوکوروام به سهر بکشیت، ئیتر بو هه تا هه تایه هیچ سیبه ریکم به سهر دا ناکشیت و نانی زیندووان ناخوم... ده لیم خودا به که سی ره و نه بینئ! ئیتر به شی من به سه، من چل و چرووی دار و ده ون ده خوم و تو یلیکی دره ختان ده کرپوسمه وه و نانی چوکوروا ناخوم !...

مه مه د :

- ده چین !

حه سوک وتی :

- مردن هه زار شه رهی به سهر هه ژاریدا هه یه... ئیمه ده چین !

یوسف گوتی :

- رهنگی زهر دم ببینن و حالی په ریشانم به چاو ببینن، سا ئه وه دم بیژن ده چین. یوسف به دم قسه کردنه وه، جار جار، ورگی خووی په نجه نیشان ده کرد. ورگی یوسف هه ره به چه شنی ورگی ئافره تی دووگیان، تولاو تول لیها تیبوو. ملی باریکی چه شنی داوه ده زووی یوسف، زور به زه حمه ت سهر و سه کوته که ی راگرتیبوو. رهنگی روخساری له بهر که م خوینئ، چه شنی رووه کی ژیر به ردی په نا سیبه ران رهنگیکی زهر دی زه عفه رانی و کال و که مرهنگی لی نیشتبوو. تو یخ و تو یزالی ژیر قاچ و قولانی به هووی هینده پی په تی بوون و پیخاوس رویشتنی، هه ره وهک لاستیقی تایه ری ترؤمبیلان، کونجر کونجر و توئی توئی به سهر به کدا چه میبونه وه و رهق و تهق هه لاتیبوون.

حه سوک گوتی :

- مردن له ریگایشمان دابی، ده پوین و پاشگه زبوونه وه مان نابی !

یوسف :

- من برایانه پیتانی ده لیم، مه چن !... په خشه و ته پوکانی هه ره یه که ی...

حه سوک تووره بوو. به سهری دا گرماند :

- تۆ خواكەت يۆسف بەسكە و بېيرەوہ باوكەكەم! ... بەسە واز بېنە و ليمان بەوہ
...!

يۆسف دەمی بەسەر يەكدا تەپی و ئیتر بیدەنگ ماہوہ.

له دهرهوهی گوند، له سووچیکي بهرمالاندا راوهستا بوون و چاوه پروانی مه مه د
 بوون بیټ و وه پړی که ون.
 پیخه فیه داپیچراوه کانیاں به کول دادابوو. داسه کانیاں به لاکه له که وه هه لئو اسیوو و
 ناماده رویشتن بوون.
 مه مه د له گهل خیزانی خه ریکی ئاخر وتوو یزانی بوو، که سه ره نجام و ئاخر په یام
 گوتی: به خودیم ئه سپاردن و له مال هاته دهر. ژنه که ی مه مه د له بری وه رامی
 مالوایی، گازی کرد:
 - دهنک و دانی تووی زهوی و زارمان سه رپاکی گنخاوه!

بوولیلې به یان هه روا ده هات و رهنگی شه وه کیی وه ژیر خوی دها؛ ده هات به یان
 بنگه ویټ و ولات پروناک بیټ. به په له که تنه پړی و گوندیاں جی هیشت. هه تا ئه و
 ده مه ی که دیوارو سه ربانه کورت و بوزه له کانی گوندیاں له هه ته ری چاوان دابوو،
 په سا په سا سه ربیاں بو و ه رده چه رخانه وه و به سه سه رته وه سه یری دیمه نی
 هه ژارانه ی زیډ و نیشتمانه که ی خویانیاں ده کرد. هه روا ده رویشتن و له دی دوور
 ده که وتنه وه، هه ر ئه وه نده ش توند و به هه ره مه ده رویشتن، که ته پ و توژی خوله
 پوته ی پاش سه ربیاں به هه وا دا دها.
 له دواوه ده نگیکیاں به گوی گه یشت. راوه ستان و سه یریاں کرد و دیتیاں یوسفه به
 هه لینگان بویاں دیټ.
 دلنیگه ران بوون. هاواریاں کردی:
 - خیره یوسف!! .. چییه؟ ... چ باسه؟
 یوسف گوتی:

- خیره.
 گه یشته لایان و له سه ر به ردیک دانیشتن. سنگی هه روهک مووشه ده مه ی باده مینی
 کوره ی ئاسنگه ران ده هاژا. به ده م هه ناسه سواریه وه گوتی:
 - سه بریکم لی بگرن با پشوویه کم بیته وه بهر... هه ر له گونده وه هه تا ئیره، یهک
 پشوو به دواتاندا هه لاتووم.
 له ژوور سه ری یوسف دا راوه ستان و ئیستیکیان گرت. یوسف دوا ی چه ند هه ناسه
 کیشانیکی دوور و دریز، پشووی تازه کرده وه و له جی هه ستا و گوتی:
 - دانیشتم و بیرم لی کرده وه و دوا ی خو ساغ کردنه وه م به دواتاندا هاتم. کورد گوته نی
 : مردن جاریک و شین و شه پور بو کرده نیشی جاریک... مردن جاریک و... ده سا با
 برؤین براده رینه!

ئاسمانی بان سه ربیاں، ئه م سه ر تا ئه و په ری، ساماله ساویکی پاکی بی هه ور
 و هیل بوو. ده شتی ئه و سه ر نادیا ری ژیر پییشیاں شیوهر د و گیلگه و زهوی و زاری

داچیندرای بئی شیناوهرد بوو. مەزراکان رهنگیکی بۆزی خۆله میشییان بهسەر
کشابوو. هەر ئه ودهم که به لاشانی کیلگه یه کدا تیده په رین، هه سوک داها ته وه و
خۆلی زهوییه که ی پشکنی و گوتی :

– به که لک نایه و چی لی چی نابی ...

مه مه د گوتی :

– ئه وه گرتمان، گرتیشی! ... هه تا بستیکی لی بزار ده که ی، نه په نجه ت بۆت به
په نجه ده مینن و نه نینوکه کانت بۆت به نینوکه. چه ره مه سه ره و گیان له بو
تواندوه که یشی به پای فیلانه و بهر و به ره مه که یشی هەر دوو لایچی نه پوخته یه
و چیتر ...

هه سوک گوتی :

– ده با ئه و دوو مشت هه م هه ر نه بی کاکه! ... وه لاهی من نه م گه ره که و نایخو از م!
یوسف گوتی :

– له خۆدی ده خو از م چوکوروا خاپوور و نو قمه سار بی ت.
گشتیان بی که نین.

گه یشتنه (کانی سپی). دانیشتن و پشوویه کیان تازه کرده وه. ده ست و په لیان شورد و
ئاویکیان خوارده وه. له دانیشتن و پشوودان دابوون که له پر هه مه دوک، شو انه که ی
مالی (که کی) خان ها ته لایان و له به رامبه ریان دا چه قی. هه سوک پرس یاری تیگرت :
– ئو غر بی هه مه دوک!
هه مه دوک گوتی :

– خولیان چوونی چوکوروا که وتوته سه ره مه وه. بیستبووم و ده مزانی ئیوه ییش ریگی
وینده ری تان له به ره. هه ربویه ئه وا دوو روژه له م گاز و گوزه ره دا چاوه پروانیتان
ده که م. من به نیاز بووم هه ر هه نو که ریگه بگرمه بهر و برۆم، به لام باش بوو
ده ئیوه هه له نگوتم ... ده تو خودا لیبگه ری ن با ئه ربا به که م به شوین شو انیکی
لیها توی وه کی خو م دا سه ر و خو اران بته قینی ته وه. من سه ری خو م هه لده گرم و له
ده ستانی راده که م و ده رو م ... ئیتر به شی من به سه !
هه مه دوک کوریک بوو له ر و باریک. قه لافه تی وردیلانه و له ر و باریکی ده گه ل
ده ست و په لی پان و ئه ستووری لیک نه ده وشانه وه و هه ر ده تگوت ده ستی پیاویکی
ده ستی به لبار وه رگرتو وه.
ئه شقه لی گوتی :

(نا ته واو)